ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi
Evangélikus Egyházközség
böjti-húsvéti körlevele
2019. április

Kérdések – a válasz ismeretében

„És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, és odalépve elhengerítette a követ, és leült rá. Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. Az őrök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak.
Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal:
Ti ne féljetek! Mert tudom,
hogy a megfeszített Jézust keresitek.
Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta."
(Mt 28,2-6)

Hittanórán történt, a hat-fős, 7. osztályban. A tananyagban célként megjelölt bibliai témát egy kérdéssel vezettem be. De előtte még nyomatékosan kértem, hogy aki tudja a választ, ne kiabálja be, hanem jelentkezzen. Az egyik fiú majdnem kiesett a padból úgy jelentkezett: *„Én tudom!"* [nincs törés a történetben, még nem tettem fel a kérdést] *„Mit tudsz?"* – kérdeztem. *„A választ"* – mondta. Kíváncsivá tett, megadtam neki a lehetőséget a válaszadásra: „Jézus" – mondta, mire döbbent csend lett a teremben. A csendet én törtem meg, a kézenfekvő megállapítással: *„De hát még fel sem tettem a kérdést"* – *„A kérdés mindegy, a válasz: Jézus"* – itt nevetésben tört ki a csoport.

Velük nevettem, de azért ez a szemtelen, bár kétség-kívül szellemes diáktréfa elgondolkodtatott. Ez a kép él sok kortársunkban. Az egyház: „jézusozik". És nincs tekintettel az emberek kérdéseire. Hiszen: „a kérdés mindegy". Mi már tudjuk a választ.

Ezt a jelenséget az irodalomtudomány „előzetes megértésnek" nevezi. Ez arról szól, hogy előzetes ismerettel közeledünk minden irodalmi alkotáshoz, de mondhatnám a ma népszerűbb formavilággal rendelkező filmet is. Tehát úgy nézünk meg egy általunk még nem látott filmet, hogy nem tudunk teljesen objektívak lenni, már van valamiféle előzetes elképzelésünk róla, amit meghatároznak tanulmányaink, korunk, társadalmi helyzetünk, és ez az „előzetes megértés" nagyban befolyásolja azt, hogy mit fogunk megérteni üzenetéből.

Ezt a jelenséget megfigyelhetjük a húsvéti történetben is. A húsvéti eseménynek voltak erőteljes kísérőjelenségei, de ez önmagában nem jelentett minden jelenlévő számára húsvéti megtapasztalást. Ez az, ami elgondolkodtató. A katonák ugyanazt megtapasztalták, amit az asszonyok. Ugyanúgy megrémültek, szinte halálra váltak. Teljesen érthetően. Hatott rájuk. De nem hittek! Az is feltűnő, hogy az angyal csak az asszonyokhoz szól: *„Ti ne féljetek!"* – ti, akik Jézust keresitek, akik szeretitek Őt. Húsvét nem mindenkinek jelent üdvösséget. Egyedül azoknak, akik a jelenségeken túl meghallják az angyal szavát.

„Ti ne féljetek!" – miért ezzel kezdi? Mert félnek. A húsvéti hit abból a helyzetből születik, amelyben vannak. Onnan lehet elindulni. Nem letagadva a félelmeket, kételyeket, de nem elhallgatva a bizalmat sem. Feltűnő, hogy az őrök félelmét részletesen leírja az evangélista, az asszonyok félelméről azonban nem ír, egyedül az angyal szavából következtethetünk rá.

Az angyal nem az evangéliummal kezdi – hogy *„Nincsen itt, mert feltámadt!"* –, abból indul ki, amilyen helyzetben vannak ezek az asszonyok. *„Ti ne féljetek"* – nektek nincs félnivalótok, hiszen ti a Názáreti Jézust keresitek, méghozzá a megfeszítettet. Aki a megfeszített Jézust keresi – annak nincs félnivalója. Mert felé hangzik az evangélium: *„Nincsen itt, mert feltámadt!"* Mert Jézus él!

A húsvéti hit nem az élményből lesz, hanem a hirdetett evangéliumból. Amikor egy angyal – egy küldött, Isten küldötte hirdeti nekünk: *„Feltámadt az ÚR!"* Értünk!

Hiszem és vallom, hogy a válasz: Jézus! Ebben igaza volt a diáknak, de abban tévedett, hogy a kérdés mindegy. *A mi húsvéti feladatunk éppen az, hogy a válasz ismeretében, megfogalmazzuk a lényeges kérdéseket*.

Grendorf Péter
lelkész

„Éljen a Király!"

EKME istentisztelet Angyalföldön a külmisszió ünnepén

Az Evangélikus Külmissziói Egyesület (EKME) minden évben meghirdeti a „Vízkereszt a külmisszió ünnepe" elnevezésű szerény gyűjtését, amely Vízkereszt ünnepétől húsvétig tart. 2019. január 6-án „Új év – új lehetőségek" címmel tartottak istentiszteletet az angyalföldi evangélikus templomban.

„Éljen a Király!" – ezt a címet adta, *Brebovszkyné Pintér Márta*, az EKME lelkészi elnöke igehirdetésének, amelyet az ünnepre kiírt alapige alapján mondott.

Az istentiszteleten jelen volt *Zalán Péter* az EKME világi elnöke, feleségével, valamint az Egyesület szolgálói közül többen, akik gitárral, énekkel és ütőhangszerekkel afrikai hangulatot hoztak a hideg templomfalak közé.

Dr. Bálintné Kis Beáta az EKME Afrikai-referense – aki évekig szolgált Pápua Új-Guinea-ban és Kenyában, férjével *dr. Bálint Zoltán* vízmérnökkel –, azzal kezdte vetítettképes beszámolóját, hogy Afrikában az istentiszteleten, nem olyan illedelmes nyugalommal hallgatná az énekeket a gyülekezet, mint mi tesszük, hanem az ő kultúrájukra, habitusukra jellemzően felállnának és tapsolnának, esetleg ütemesen ide-oda lépkedve táncolnának is.

Teljes terjedelemben megjelent az Evangélikus Élet
2019. január 27. – február 3.-i lapszámában. Szöveg: Grendorf Péter

A kenyai munka támogatása

(Evangélikus Külmissziói Egyesület, Magyarország

40 árva *ebédprogramjának* támogatása (1 gyermek ebédje 100 Ft/nap)
Pártfogói támogatás: a Pártfogó személyesen vállalja 1 gyermek
„fenntartását" (1 gyermek „fenntartása" 3.000 Ft/hónap)
Az EKME számlaszáma: OTP Bank 11711034-20804538
(a megjegyzésben feltétlenül legyen feltüntetve,
hogy **"Pártfogói támogatás"**, vagy **„Ebédprogram támogatása"**)

Afrika egyik legnagyobb – és egyre növekvő – problémája az árván maradt gyermekek kérdése. Sokukból utcagyerek válik, az iskolából kimaradnak, nincs hajlékuk, élelmük, bűnözésre kényszerülnek és a környezetük végleg elutasítja őket. A szerencsésebb árvákat befogadják rokonok vagy ismerősök, de mivel ezek a családok maguk is koldusszegények, a kis árva ilyen esetekben is ahelyett, hogy iskolába járna, az utcán tölti a napját, kóborol, és minden elképzelhető módon igyekszik élelmet találni magának.

Csodálatos dolog látni, amikor a támogatóra lelt fiatalok visszatalálnak a normális életbe, a gyülekezet aktív tagjává válnak, és akár 20-24 éves korukban folytatják a 7-8. osztályt, ahol abbahagyták.

A **Pártfogói támogatás** fedezi számára az iskolai költségeket (az oktatás nem ingyenes), és annyi élelemhez juthat, hogy nem kényszerül az utcán bolyongva megszerezni a betevő falatját. Amennyiben nem egy gyermek iskoláztatását szeretné segíteni, hanem az **Ebédprogram**ba kíván bekapcsolódni, kérjük, jelezze az átutalás megjegyzési rovatában.

Köszönjük a kenyai árvák támogatására vonatkozó megkeresést és szándékot. Minden segítségre nagy szükség van.

Bővebb tájékoztatás: Dr. Bálintné Kis Beáta**.** Mobil: +3620-824-5144**,** Email: balint.nairobi@yahoo.com.

Az EKME honlapja: ekme.lutheran.hu/ A honlapon további információk találhatók az EKME működéséről, missziói tevékenységeiről, elérhetőségeiről, illetve – a tanév végéhez közeledve – nyári táboráról.

„Ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan." (1Jn,3,18)

Ha Amerikában megkérdezzük valakitől, mennyit keres, két furcsaságra is számíthatunk:

- Éves szintű jövedelmet fog mondani, megnehezítve a magunk fizetéséhez való viszonyítást – ami már amúgy is nehézkes a dollárról forintra való átváltás miatt;
- Válaszol a kérdésünkre. Őszintén, egyenesen, konkrét számmal.

A második pont a meglepőbb. Magyarországon nem szeretünk anyagi kérdésekről, pénzről nyíltan beszélni, nem szokás például megmondani a jövedelmünket, mintha szégyellni való lenne, akár több, akár kevesebb, mint az átlag (ami egyébként a KSH adatai szerint bruttó 329.900 Ft volt 2018-ban). Én most a presbitérium megbízásából mégis anyagi kérdésekről írok, mert presbitériumunk szeretné, ha ezek fontosságáról és életünkben betöltött helyéről elgondolkodna a gyülekezet minden tagja.

Jövedelmünk összege egy bizonyos szintig nagyban meghatározza mindennapi életünket, lehetőségünket: hogy ki tudjuk-e fizetni a minden hónapban érkező számlákat, hogy tudunk-e megfelelő minőségű és mennyiségű ennivalót fogyasztani, hogy tudunk-e ruházkodni, közlekedni, utazni, sportolni, nyaralni, ki tudjuk-e elégíteni fogyasztói igényeinket.

A kutatások azonban azt is bizonyították, hogy a jövedelemnek ez az életfeltételeket, életminőséget meghatározó összege meglepően alacsony. *„A pénz boldogít"* – halljuk sokszor, de az állítás csak bizonyos változtatásokkal igaz: egy bizonyos jövedelemszintig a pénz hiánya veszélyeztetheti a jólétet (ha tetszik, a „boldogságot"), azonban egy szinten túl a jövedelem összege egyre kisebb mértékben határozza meg, mennyire érezzük boldognak magunkat.

Csutora Mária és Zsóka Ágnes 2012–2016-ig tartó kutatása szerint Magyarországon a pénz egyértelmű boldogságnövelő hatása valahol 65 ezer forint egy főre jutó havi nettó jövedelem körül tetőződik. Megdöbbentően alacsony ez a szám, de talán magyarázatul szolgálnak rá a kutatók további eredményei:

- Az élettel való elégedettség és a boldogság is ellentmondásos viszonyban van a jövedelemmel: a rossz anyagi helyzet boldogtalanná és elégedetlenné tehet, de a magasabb jövedelem nem feltétlenül tesz boldogabbá és elégedettebbé.
- A szeretet, a család, a karrier és az önmegvalósítás relatív fontossága és az ezeken a területeken aratott „sikerek" nagyban befolyásolják az egyén érzékelt boldogságát.
- A mélyen vallásos emberek egyértelműen boldogabbak, mint a kevésbé vagy egyáltalán nem vallásos emberek.

Az utolsó pontot értjük: az Istennel való kapcsolatunk, Benne való bizonyosságunk, hitünk értelmet ad a mindennapoknak, a munkának, még a nehézségeknek is. Többek között helyre teszi a pénzzel való kapcsolatunkat: a pénz, csakúgy, mint minden más, addig jó, míg Isten felé vezet minket. Nem válhat céllá, csupán hasznos eszköz lehet bizonyos szükséges javak, értékek eléréséhez. *„Vigyázzatok, és őrizkedjetek minden kapzsiságtól, mert ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg."* (Lk 12,15)

A pénz például eszköze lehet gyülekezetünk fenntartásának: közös költségeink kifizetésére szolgálhat az, amit közösen befizetünk. De miért kellene fizetnünk? - tehetnénk fel a kérdést… A vasárnapi istentisztelet nem egy piaci, beárazott szolgáltatás, a templom ingyen nyitva áll mindenki előtt. És valóban, a kegyelmet nem érdemeink, adományaink alapján, hanem ingyen kapjuk: *„Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által."* (Róm 3,24).

A Biblia tanítása szerint ugyanakkor a keresztény embernek szolgálnia kell a közjót, közösségeit, gyülekezetét, szolidaritást kell vállalnia a közös terhek viselésében: jogunk és kötelességünk osztozni a felelősségben, adottságaink, tudásunk, anyagi helyzetünk szerint. *„Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai."* (1Pt 4,10)

Az elmúlt évben gyülekezetünknek mind kiadásai, mind bevételei nőttek. Az alábbiakban nagy vonalakban bemutatom, mire költöttünk, és milyen forrásokból érkeztek bevételeink 2018-ban, illetve hogyan festenek 2019-re vonatkozó terveink.

BEVÉTELEK	**2018-as tényadat**	**2019-es terv**	**egy hóra vetítve**
egyházfenntartói járulék	5 341 000 Ft	5 000 000 Ft	416 667 Ft
adomány	2 053 500 Ft	2 000 000 Ft	166 667 Ft
perselypénz	2 375 510 Ft	2 300 000 Ft	191 667 Ft
lakbérek	2 402 000 Ft	2 000 000 Ft	166 667 Ft
egyéb bérleti díjak (antenna, kamera)	1 345 000 Ft	1 345 000 Ft	112 083 Ft
működési támogatás	480 000 Ft	480 000 Ft	40 000 Ft
egyházi pályázatok	63 000 Ft	60 000 Ft	5 000 Ft
helyi önkormányzati támogatás (zenei alkalmakra)	230 000 Ft	300 000 Ft	25 000 Ft
további bevételek	200 546 Ft	45 402 Ft	3 784 Ft
Összes bevétel	**14 490 556 Ft**	**13 530 402 Ft**	**1 127 534 Ft**

KIADÁSOK	**2018-as tényadat**	**2019-es terv**	**egy hóra vetítve**
lelkészek bére (bruttó)	3 661 500 Ft	5 030 464 Ft	419 205 Ft
egyéb bérek	231 600 Ft	300 000 Ft	25 000 Ft
ingatlanbiztosítás	292 386 Ft	300 000 Ft	25 000 Ft
fűtés (gáz)	1 042 005 Ft	1 050 000 Ft	87 500 Ft
elektromos áram	363 233 Ft	375 000 Ft	31 250 Ft
közüzemi díjak (szemét, víz, csatorna)	368 604 Ft	375 000 Ft	31 250 Ft
Zelenka Pál Szolidaritási Alap	237 492 Ft	249 396 Ft	20 783 Ft
továbbítandó offertóriumok	334 000 Ft	350 000 Ft	29 167 Ft
posta, telefon, internet, előfizetések, könyvtár	655 570 Ft	620 000 Ft	51 667 Ft
javítás, karbantartás, tatarozás	1 427 689 Ft	250 000 Ft	20 833 Ft
beruházás, felújítás (kiadott lakások)	0 Ft	2 000 000 Ft	166 667 Ft
beruházás, felújítás (orgona, padfűtés)	2 473 357 Ft	3 200 000 Ft	266 667 Ft
eszközök beszerzése (pl. hangosítás)	145 264 Ft	2 415 000 Ft	201 250 Ft
zenei alkalmak költsége	290 000 Ft	1 000 000 Ft	83 333 Ft
további kiadások	640 787 Ft	570 002 Ft	47 500 Ft
Összes kiadás	**12 163 487 Ft**	**18 084 862 Ft**	**1 507 072 Ft**

Hogy mi látszik a táblázatokból?

Először is, ha az éves összegeket nézzük, nagyon magasnak tűnhetnek, de a hónapok számával leosztva (csak ott tettem meg ezt, ahol ennek van pénzügyileg értelme), már sokkal reálisabb a kép.

Látszik például, hogy tervezett kiadásaink meghaladják tervezett bevételeinket: ennek legfőbb oka, hogy az orgonaépítés költségeiből mintegy 3.000.000 Ft az idei költségvetésben jelenik meg, de erre a fedezetet már korábban biztosítottuk, csak visszatartottuk az összeget, amíg nem fejeződik be teljesen az orgona építése.

Látszik az is, hogy bár a lakások kiadásából megbízhatóan származik jövedelmünk, idén az egyik lakás szükséges felújítási költségei gyakorlatilag el is viszik ezt a bevételt.

Ezen beruházás mellett egyéb gyarapodást, fejlődést is tervezünk: idén például továbbfejlesztjük a hangosítást. Azon kívül, hogy a templomban jobban fogjuk hallani a lelkészek beszédét, arra is lehetőséget biztosít, hogy jó minőségű hangfelvételeket készítsünk. A megújult honlapunkon közreadhatjuk az igehirdetéseket, hogy meghallgathassák azok is, akik külföldön élnek, betegséget hordoznak, beteget ápolnak, vagy más okból nem tudtak eljönni vasárnaponként.

A számokból kiolvasható, hogy gyülekezetünk gyarapszik: ahogy nő gyülekezeti tagjaink száma, egyre nőnek feladataink is. 2019 lesz az első teljes évünk, amikor két lelkipásztorunk van, és amikor orgonaművészünk már egész évben szolgál istentiszteleteinken.

A táblázatból nem, de a mögötte lévő részletes kimutatásokból látszik, hogy pár gyülekezeti tag, család fizeti az egyházfenntartói járulék és az adomány jelentős részét. Istennek hála, hogy nekik van lehetőségük és indíttatásuk is erre, azonban kiszámíthatóbb, és hosszú távon stabilabb lenne, ha a terhek jobban eloszlanának. Az sem látszik, hogy a gyülekezeti tagoktól származó bevételek jelentős része ad hoc módon, nem havi rendszerességgel érkezik. Éppen ezért kérjük, hogy mindenki gondolja át lehetőségeit, és a fenntarthatóság, valamint a tervezhetőség érdekében rendszeresen, akár havi utalással fizesse be az egyházfenntartói járulékot. Az Angyalföldi Evangélikus Egyházközség bankszámlaszáma: 11713005-20456104, közlemény rovatba kérjük jelezni, hogy egyházfenntartói hozzájárulás.

Ne feledjük, hogy a gyülekezeti szolgálat, ezen belül a költségekhez való hozzájárulás Isten és egymás iránti szeretetünk megnyilvánulása: *„Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan."* (1Jn 3,18)

Győri Zsuzsanna

Gyülekezetfejlesztési kérdőív

Gyülekezetünk az elmúlt években egészen kis gyülekezetből több mint százfős gyülekezetté nőtt. Egy ilyen örvendetesen megnőtt közösség összefogására, alkotó erejének mozgósítására érdemes új eszközöket is használni. A gyülekezet megújult presbitériuma ezért 2018 májusában és szeptemberében megfogalmazott egy 12 kérdésből álló felmérést, amellyel visszajelzést kívánt kapni arról, hogy mi az, amit a gyülekezet tagjai hasznosnak tartanak a gyülekezet munkájában, mit kifogásolnak, mit szeretnének erősíteni, avagy újítani a továbbiakban, a gyülekezet miben segíthet nekik és ők miben tudják segíteni a gyülekezet további fejlődését? A presbitérium a válaszok összegzésének előkészítésére Csermely Péter, Győri Zsuzsanna, Lencsés Ákos, Malkovits Márta és Máris-Viczena Borbála testvéreinket kérte fel.

A kérdőívet (két alkalommal is) száznál több gyülekezeti tagnak küldtük meg e-mailen. Kitöltésének fontosságára lelkészeink több istentiszteleti hirdetés alkalmával is felhívták a figyelmet. A kérdőívet harmincan töltötték ki (közülük tízen a presbitérium tagjai voltak). A válaszolók fele 1-5 éve, negyede pedig 25 évnél régebben vesz részt a gyülekezet munkájában. Noha lett volna mód az anonim kitöltésre is, a válaszolók kivétel nélkül névvel vállalt válaszokat küldtek.

A gyülekezet munkájában a legnagyobb értéknek az istenközpontúságot, a hitelességet, az igényes igehirdetéseket és lelkészeink munkáját tartották a testvéreink. Szorosan ez után következett az, hogy a gyülekezetet szeretetteljes légkör, a család- és gyermekbarátság jellemzi: testvéri közösség vagyunk.

Hadd álljon itt az összefoglaló írójának egy személyes vallomása: ahogyan gyűltek a válaszok, amelyekben a testvérek szabad fogalmazásban írhatták le a gyülekezetünk legfontosabb értékeit, elég hamar kikristályosodtak "az evangélium tiszta hirdetése" és a "testvéri közösség", mint értékcentrumok.

Két dologért imádkoztam a válaszadási periódusban: hogy mindkettő megmaradjon központi értéknek, mert egyik nélkül sem jó gyülekezet egy gyülekezet; és hogy az *evangélium tiszta hirdetése* kapjon több említést, mint a "testvéri közösség", mert az evangéliumból lesz a hívő közösség és nem fordítva. Egészen az utolsó pillanatig a *testvéri közösség* "állt nyerésre". De aztán jelentkezett egy házaspár, hogy ők csak most tudnák kitölteni a kérdőívet: nem késő-e. Hát persze, hogy nem volt késő! A gyülekezetünk nem egy bürokratikus akadálymasina, hanem szeretethálózat. Az ő válaszaikkal "nyert" az *evangélium tiszta hirdetése* 15:14 arányban. Lehet hogy néhányan gyermetegnek tartják a gondolkodásomat: vállalom. Én egy óriási hálaadó imádságot mondtam Krisztusunknak és megtartó Istenünknek, amikor ez a végeredmény megszületett. Gyönyörű, és nem tőlünk magunktól, hanem a kegyelem által kapott dolog az, hogy testvéri közösségünknek az értékrendje patikamérleg-szerűen a helyén van. Áldás van rajtunk, testvéreim, adjunk érte hálát! A kérdőívhez visszatérve az örömök között említették a testvérek a sok részvételi lehetőséget, a nyitottságot, és az orgonát, a kántor munkáját is.

A "Mit lenne érdemes változtatni?" kérdésre a válaszolók egyharmada azt írta, hogy nincs ilyen kérése. Egy másik harmaduk javasolta, hogy alakuljanak csoportok a gyülekezeten belül, amelyek tehermentesítik a lelkészeinket. Általánosságban is megfogalmazódott, hogy óvnunk, védenünk kell lelkészeinket, azaz semmilyen olyan változtatás nem helyes, amely több munkát ad nekik – már így is nagyon sokat dolgoznak –, csak olyan, ami levesz a vállukról terheket. Nagy öröm mindnyájunk számára, hogy a kérdőív kiértékelése óta eltelt néhány hónapban Gáspár Attila testvérünk vezetésével gondnoki csoport alakult, amelynek tagjai részt vettek a téli hókotrásokban, és tavasszal belekezdtek a kertrendezési munkákba is. A csoport munkájába személyesen Attila testvérünknél, vagy az agaspar823@gmail.com e-mail címen lehet jelentkezni. Grendorf-Balogh Melinda pásztorunk vezetésével a gyülekezeti újságot és kommunikációt segítő csoport is alakult. A csoport első munkája az Olvasó által most kézben tartott, megújult Angyalföldi Örömhír. Ebbe a csoportba is szeretettel várjuk a jelentkezéseket Melinda pásztornál személyesen, vagy a melinda.grendorf@gmail.com e-mail címen. Fontosnak tartotta számos testvérünk az orgonamisszió erősítését. Későbbi tervként felmerültek ige- és imacentrikus közösségi alkalmak és diakóniai gondolatok is. Még egy keresztény filmklub elképzelése is felvetődött. Számos nagyon hasznos, gyakorlati ötlet is megfogalmazódott a válaszokban.

Sok testvérünk jelezte, hogy szeretne valamilyen munkában részt venni a jövőben. Ez sokat segít abban, hogy további csoportok alakulhassanak majd. További jelentkezéseket akár pásztorainknál, akár e sorok írójánál a csermelynet@gmail.com e-mail címen örömmel várunk és folyamatosan fogadunk.

Testvéreink megértő támogatással fogadták azokat a gondolatokat, hogy a gyülekezetünk olyan, mint egy háztartás: igen jelentős részben mi magunk adjuk össze azt az összeget, amelyből gazdálkodhatunk. Sokan részt vennének konkrét gyűjtési akciókban, közülük a legtöbben (16-an) a templom és a parókia felújítására, az előtérbe hangosítás/képközvetítés kialakítására, a fűtés megoldására adakoznának szívesen. Négy testvérünk az orgona karbantartására adományozna összegeket. Az adományozási célok között felmerült a lelkészeink tanulmányútjának támogatása és a honlapunk felújítása is. A honlapot közben Nyerges-Bognár Attila testvérünk társadalmi munkában nagyrészt felújította, ahogyan az az újság egy másik cikkéből részletesen is kiderül. Hálás köszönet neki, Melinda pásztornak, Kisantal Ágnesnek és minden segítőjüknek!

Egyik testvérünk szavait megerősítve hálásak vagyunk Istennek a gyülekezetünkért, fennmaradásáért, épüléséért és – nem utolsó sorban – lelki erősödéséért. A kérdőívet értékelő presbiteri ülés egyik fontos mondandója volt, hogy a gyülekezet közössége nagy elismerését és mély köszönetét fejezi ki lelkészeinek a gyülekezet hitben szilárd, testvéri, növekedő életének szolgálatáért és vezetéséért.

Csermely Péter, presbiter

Nem elég jónak lenni, annak is kell látszani

Lassan tíz év után megújul gyülekezeti honlapunk. A régi honlap is nagy szeretettel és figyelemmel készült, azonban eljárt felette az idő. Rohanó, az információk dömpingjére épülő világunkban nagyon fontos, hogy az online térben is jelen legyünk, megmutassuk magunkat. A kor kihívásainak formában is megfelelő, aktuális, releváns és igaz tartalommal, amely tükrözi gyülekezetünk fejlődését, gyarapodását, színes és keresztény életét. Meggyőződésünk, hogy a megújult honlap információs funkciója mellett missziós szerepet is betölt majd.

Lelkésznőnk, Melinda számos evangélikus és egyéb gyülekezet honlapját megnézte, így gyűjtött a már meglévő ötletein kívül újabbakat, formalizálta elképzeléseit. Ezeket ismertette velünk, és ezeket öntötte formába Attila az elmúlt hetekben, a WordPress (nyílt forráskódú, PHP-alapú) tartalomkezelő és blogrendszert használva.

A honlap formai világát Kisantal Ágnes mindannyiunk által ismert és szeretett logói, valamint azok színei: a fehér, a szürke és a sárga határozzák meg.

A kezdőlapon mindig a legfrissebb hír lesz elöl, hogy az oldalra látogatók először aktuális információkhoz (például az SZJA 1% felajánlását bátorító felhíváshoz) jussanak. A kezdőlap oldalsávján eseménynaptárunkban lesznek követhetőek rendszeres és időközi alkalmaink.

Bemutatkozásunknak része lesz dr. Reuss András írása templomunkról és gyülekezetünkről, a templomunkról a több mint 80 év alatt készült fényképek, valamint lelkészeink bemutatkozó írásai és tisztségviselőink névlistája.

Alkalmaink között első helyen istentiszteleti rendünket ismerheti meg az oldalra látogató: az úrvacsorás, családi, zenés és áldó istentiszteleteink mindenki által ismert logói alatt rövid leírás lesz az egyes alkalmak tartalmáról. Ehhez hasonlóan következik rendszeres alkalmaink, a Magvetés Bibliakör, a Bibliaóra, a Babamama kör, a Gyermekbibliakör és az Imakör bemutatása. Időszakos alkalmaink között kapnak majd helyet például az adventi és böjti kézműves délutánok.

A következő menüpont az **Orgonamisszió**, ahol először orgonánk története olvasható, majd orgonamissziós alkalmaink beharangozója (ezek természetesen a kezdőlap eseménynaptárában, illetve aktuális hírként is láthatók lesznek majd). Orgonaművészünk is bemutatkozik, és az ő kérésére került fel az orgona diszpozíciója, regisztereinek részletes leírása is, amely azokat a gyakorlókat, kántorképzős hallgatókat és már képzett művészeket segíti a felkészülésben, akik orgonánkon játszani fognak.

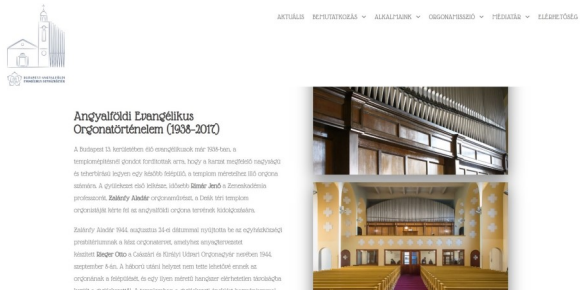

A **Médiatár** Galéria részében gyülekezeti alkalmainkon készült életképeket láthatunk, itt lesz megtalálható letölthető formában az Angyalföldi Örömhír összes eddig kiadott száma, és ide fognak felkerülni az igehirdetések hangfelvételei is (miután a hangosítás ehhez szükséges továbbfejlesztése megtörténik).

Az utolsó menüpont gyülekezetünk **elérhetőségét** tartalmazza: címünket, megközelíthetőségünket (google térképpel), bankszámlaszámunkat, telefonszámokat és e-mail címeket.

Az http://**angyalfold.lutheran.hu** címen található honlapot már mindenki megtekintheti és ajánlhatja ismerőseinek. Szeretettel várjuk az építő jellegű hozzászólásokat, visszajelzéseket.

Nyerges-Bognár Attila és Győri Zsuzsanna

Interjú Malkovits Károlyné (Végvári Erika) testvérünkkel és Dr. Malkovits Márta presbiterünkkel

Voltak-e evangélikus gyökerek a családotokban?
Erika: Anyai ágon mind a két nagyszülőm evangélikus volt. Egyik bátyám presbiter a váci evangélikus gyülekezetben. Vácott voltunk mi is a gyülekezet tagjai, Jurányi István lelkészre igen jó emberként emlékszem vissza. Öröm volt hallgatni a nyírségi akcentussal elmondott igehirdetéseit. Gyerekbarát gyülekezet volt a váci. Emlékszem, az esküvőm napján, 1962. december 29-én nagyon hideg volt, de én nem erre figyeltem, mert olyan meghatott voltam, hogy végigsírtam az egészet.
63-ban született meg Márta, akinek a keresztelője már a Ferencvárosban volt, ahol egy MÁV garzonlakásban laktunk a József Attila-lakótelepen.

Hogyan kerültetek Angyalföldre?
Milyenek voltak az első itteni emlékek?
Erika: Három éves korára Márta kinőtte a garzonlakást, akkor jöttünk el Angyalföldre. Örült nagyon az új lakásnak, azt mondta, hogy "*ezt körbe lehet szaladni*".
Márta: Benczúr Laci bácsinál konfirmáltam. Nagyon kedves, szeretettel teli emberként maradt meg bennem. Heten voltunk konfirmandusok, barátságos légkör volt.

1984-től a férjemmel Rákospalotán laktunk, gyermekeim is ott konfirmáltak. Onnan is néha visszajártunk ide, Angyalföldre. 2008-ban, amikor édesapám igen váratlanul meghalt, éppen nagypénteken kellett volna a gyerekeimnek szerepelni a rákospalotai templomban. Ilyen körülmények között nem tudták vállalni. Utána, húsvétkor, igen kevés együttérzést kapott a családunk ott, talán azért is, mert a lelkész nagyon fiatal volt, aki még nem tudta az ilyen helyzeteket jól kezelni. Ekkortól járunk ide, Angyalföldre rendszeresen.
Erika: Nagyon megható volt az a nagy szeretet, amellyel Jolika (*Kovács Jolán, tiszteletbeli presbiter*) fogadott bennünket. Olyan aranyos volt, hogy azt soha el nem felejtem. Ez a szeretet az egész gyülekezetből és lelkészéből is áradt felénk.
Márta: Nem volt még akkor ez egy nagy gyülekezet, de már akkor is nagyon testvéri légkör volt. Még a hátsó részen is nagyon kényelmesen elfértünk, de aztán már – Hála Istennek! – muszáj volt beköltözni a nagy templomi részbe.

Mi az, ami megfogott benneteket ebben a gyülekezetben?
Erika és Márta: Először a testvéri közösség fogott meg, és tartott itt bennünket. Aztán, ahogyan Péter pásztor igehirdetéseit egyre többet hallgattuk, egyre jobban megéreztük, hogy milyen tisztán hangzik itt az ige. Nem cizellál, nem beszél mellé, nem akar feleslegesen hatni az érzelmekre, hanem a lényeget mondja. És ami nagyon fontos: az ige kemény részeit sem hallgatja el. Annak is örülünk, hogy Melinda is pontosan így van ezzel. Ő a szívre tud nagyon hatni. Az embernek muszáj elgondolkodnia azon, amit hallott, és rájön, hogy az ige hirdetőjének megint igaza volt. Az istentiszteleteken elmondott imák nagyon fontosak nekünk. Mostanában még a gyülekezet megújuló zenei élete és a sok-sok gyerek, ami jó.
Márta: Többször veszek részt katolikus istentiszteleten is. Bennem visszás érzéseket keltett az a nagyon sok formalitás és a megkövetelt fegyelem, hogy például az istentisztelet előtt senki nem beszélget senkivel, kötelező ugyan a gyónás, de sokan nem élnek vele,. Az nagyon találó volt, amikor Péter pásztor azt mondta, hogy "*a hitéleti szabályokból nem lehet kimazsolázni azt, ami nekünk tetszik, a többit meg félredobni*". Nálunk, evangélikusoknál, jóval kevesebb a formalitás, így talán kevesebb a kettős viselkedés. Kisebb formai kötöttséggel is meg lehet élni a hitbéli mélységet. Ebben a gyülekezetben a helyén vannak a dolgok. Soha nem hallottam a testvéreket egymást szapulni, háta mögött kibeszélni, rossz hírét kelteni. Az irány a fontos: Jézus. Nem az, hogy egészen pontosan milyen úton jutunk el oda. Ezért a sok jóért még Hűvösvölgyből is érdemes eljárni ide.

Márta, Te a szakmádba is beviszed a hitnek az erejét, gondolok itt a Karitászban végzett munkádra...
Márta: 2017 decemberében kezdődött el ez a történet, amikor a főnököm (aki katolikus) jelezte, hogy a Katolikus Karitász keres fogorvost a kárpátaljai misszióba, mert az egyik korábbi munkatárs áldott állapotba került, és a kanyarójárvány miatt nem utazhatott. Nagyszerű emberekkel találkoztam ott. Écsy Gábor atya, a vezető,

a szívét-lelkét beleadja a közös munkába. Frédi atya, (*György Alfréd, kamillánus szerzetes*) is sokszor velünk jön, ez is nagy lelki erőt ad mindenkinek. Nagyon nagy a rászorultság ezekre az ortopédiai, fogászati, szemészeti és mostanában már nőgyógyászati szűrővizsgálatokra. Nem jutnak el az emberek ott orvoshoz, mert minden pénzbe kerül. A szórványban élő magyarokat vizsgáljuk, így az orvosi törődés mellett az is erőt ad nekik, hogy az „anyaország"-nak fontosak, és ez tevőlegesen is megnyilvánul. Nehéz kitartaniuk abban a környezetben, ahol egyébként mindenkinek komoly gondot okoz a napi boldogulás. Nagyon hálásak az ottani emberek, sok szeretetet, köszönetet kapunk. A fárasztó utak után ezért feltöltődve jövünk haza. Egyébként úgy tapasztalom, hogy sokkal felemelőbb érzés köszönetet mondani, mint a köszönetet meghallgatni. Gyakorolni kellene ezt sűrűn!

Nagy örömmel láttam 2018 decemberében, hogy az emberi erőforrások miniszterétől megkaptátok a Pro Voluntarius díjat a munkátokért.
Márta: Igen, a Katolikus Karitász Orvosmissziója kapta ezt a díjat a Városházán. Sikerült alaposan eltitkolni azt, hogy miért is kell nekünk a Városházára mennünk, így nagyon szép meglepetés volt.

Egy évvel ezelőtt a presbiterévé választott a gyülekezet. Hogyan élted meg ezt?
Márta: Nagyon meglepődtem. De engem mindenki mindenkor segített; így, hogy a gyermekeim felnőttek, úgy éreztem, hogy ha engem valaki valamilyen segítségre megkér, akkor az a dolgom, hogy ezt megtegyem. A másoknak való segítség és a megbocsátás teszi boldoggá az embert. Jobb érzés másnak kívánni valami jót, semmint az embernek magának, ráadásul az később úgyis visszajön. Így jött az orvosmisszió, és ezért vállaltam el nagy örömmel a presbiterséget is. Remélem, hogy az orgonamissziót sikerül szervezettebbé, szélesebb körűvé tennünk majd a jövőben. Van egy kiváló orgonánk és egy kiváló orgonistánk. Hát akkor használjuk ezt ki!

Mi az, amit még el szeretnétek mondani?
Erika: Nagyon jólesett, hogy a betegségem során a gyülekezet tagjai olyan sok szeretettel gondoltak rám, és imádkoztak értem.
Márta: Bízom abban, hogy a gyermekeim is a helyükre találnak majd idővel a hitben.
Erika: Igen, én is nagyon szeretném, ha a két unokám visszatérne majd Istenhez.
Akkor az imakör ezért is fog majd imádkozni. Köszönöm szépen a beszélgetést!

(A beszélgetést papírra vetette: Csermely Péter)

Bemutatkoznak konfirmandusaink

Gyülekezetünkben 2012-ben öt gyermek konfirmált, 2015-ben pedig kettő. 2019. április 28-án hét fiatal lép először az Úr oltárához. Ismerkedjünk meg velük, és hordozzuk imádságban a gyülekezetünkben és a hitben való megerősödésüket!

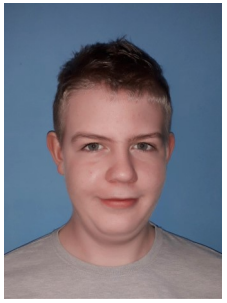

Czene Máté Iván vagyok, 13 éves. Szeretem, hogy nagy, sokszínű és összetartó családom van. Hála Istennek sok unokatestvérem van, akikkel nagyon szeretünk együtt lenni!
Az iskolában a kedvencem a történelem és a vívás. Hétköznap a tanítás után még járok hegedülni, íjászkodni és dzsúdózni. Hétvégén szeretek biciklizni, moziba járni, olvasni, számítógépes játékokat játszani, és érdekes kiállításokat megnézni.
2009-ben jöttünk először az angyalföldi gyülekezetbe. Nagyon szerettem a gyermek bibliakörre járni. Örültem, amikor az iskolában is Melinda néni és Péter bácsi lett a hittan tanár. Jó ide tartozni.

A nevem **Gáspár Balázs Áron**. Családunkban hatan vagyunk: anya, apa, Zsófi a nővérem, Marci a bátyám, Andris az öcsém és én. Én 2006. augusztus 22-én születtem Budapesten. Német nemzetiségi iskolába járok, hatodik osztályos vagyok. Kedvenc tantárgyaim: történelem, irodalom, testnevelés. Most a természetismeret is kedvencem, mert állatokról tanulunk. Szabadidőmben szívesen sportolok: karatéra járok a suliban, sárga öves vagyok. Szeretek rajzolni, kerékpározni, esténként olvasok, tévét nézek. A gyülekezetbe 2013 óta járunk a családommal.

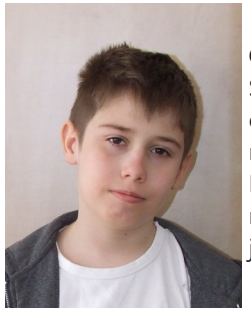

Gonda Zsombor Dánielnek hívnak. 11 és fél éves vagyok, a Szent János Apostol Katolikus Általános Iskola és Óvoda 5. osztályos tanulója. Két leány testvérem van, húgom 7, nővérem 14 éves. A család 2016-ben csatlakozott az Angyalföldi Evangélikus Gyülekezethez. Szabadidőmben sportolok, gitározni tanulok és a kor gyermekeként természetesen szívesen játszom számítógépes játékokat.

A nevem **Lovas Panni Dóra**. 11 éves múltam, és születésem óta ebbe a gyülekezetbe járok az anyukámmal és két testvéremmel, Emmával és Vincével. (Az első alkalom, amikor anyukám elhozott magával pont a 11 évvel ezelőtti nagypénteki passióolvasás volt.)
Újpesten lakunk, oda járok iskolába. Leginkább sportolni szeretek, a PSE kosárcsapatában játszom, és az UTE-ban atletizálok. Nagyon szeretek még rajzolni.

Nyerges-Bognár Barnabás vagyok. Apukám Attila, anyukám Zsuzsi, két testvérem van, Dani és Sára. 12 éves vagyok.
A Budapest-Fasori Evangélikus Gimnáziumba járok, természettudományos tagozatra, hatodik osztályba. Szeretem a matematikát, de legjobban a rajzot. Kis korom óta szépen rajzolok. Vízilabdázok az Angyalföldi Sportiskolában.
Dunakeszin keresztelt meg Kovács László, aki a szüleimet eskette. Az Angyalföldi Evangélikus Gyülekezetbe 2012 karácsonyán jöttünk először, jó volt, hogy nagyon kedvesen fogadtak minket.

Piller Anita Petra, 12 éves vagyok. A Dédnagypapám (Dr. Ferdinánd István) evangélikus lelkész és teológiai tanár volt. A Vizafogó Általános Iskolába járok, hatodik osztályos vagyok. Szabadidőmben szeretek az állataimmal foglalkozni: kutya, macskák, tengerimalac. Különösen szeretem az állatokat és a természetet. 2007-ben kereszteltek a budapesti Deák téri evangélikus templomban, ahol előzőleg keresztelkedett és konfirmált Apukám. Az angyalföldi gyülekezettel 2013-ben vettük fel először a kapcsolatot, amikor evangélikus hitoktatásra jelentkeztem.

Szalczer Máté vagyok, 12 éves, evangélikus családból származom. Egy öcsém és egy húgom van. A történelem a kedvenc tantárgyam. Szabadidőmben versenyszerűen vízilabdázom, illetve szívesen játszom számítógépes játékokat.
Régóta a gyülekezet tagjai vagyunk, a Nagypapám a másodfelügyelő.

Ünnepi istentiszteleteink

Április 18. Nagycsütörtök
du. 6 óra: úrvacsorás istentisztelet
Április 19. Nagypéntek
de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet,
du. 6 óra: passióolvasás
Április *21. Húsvét ünnepe*
de. 8 óra: – Frangepán utcai református templom: úrvacsorás istentisztelet
de. 10 óra: úrvacsorás gyermekbarát istentisztelet
Április 22. *Húsvét 2. napja*
de. 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

Húsvét vasárnapi **gyerekbarát istentiszteletünkön**

***(április 21-én 10 órakor)* két korcsoportban** készülünk meglepetésekkel a gyermekek számára!

Istentisztelet
Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.
Lelkészi hivatal
Állandó időpontban tartott **fogadóórát** – *az idei munkaévben az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt* – **nem tudunk tartani**.

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámon).

Lelkipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!
Hittanoktatás
A kerület ***általános iskolá***iban tartunk az órarendbe beépítve.

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.
Készült: a Bookpress Kft. nyomdájában.
A szerkesztőbizottság tagjai: Cserrnely Péter, Grendorf Péter, Grendorf-Balogh Melinda, Győri Zsuzsanna, Káldyné Forgó Brigitta, Lencsés Ákos, Macher Tünde, Petrás Adrienn

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség
1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207
angyalfold.lutheran.hu, angyalfold@lutheran.hu
Bankszámlaszám: 11713005-20456104
Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964, peter.grendorf@gmail.com
Grendorf-Balogh Melinda másodlelkész: +3620-770-3122, melinda.grendorf@gmail.com
Németh Csaba orgonaművész, kántor: +3620-824-8600, nemeth.csaba3@gmail.com